

Portugalcev, kako se je blagajna napolnila z zlatom iz novih odkritih dežel. Na videz je pa ostal hladen in miren.

Ko je končal Kolumb svoj govor, je nastalo molčanje, katero je pretrgal kralj.

— Vaši predlogi so drzni, gospod Kolumb, — rekel je, — in če tudi vaša domišljija vas utegne predaleč zapeljati, vendar se mi zdi, da so vaši načrti osnovani na naučni podlagi in podatki. Sedaj je treba vaše predloge predložiti razsodbi učenjakov in poslušati njih mnenje, predno se lotimo organizacije ekspedicije, katero priporočate. V vsakem slučaju se bomo spominjali vas in bomo hvaležni za vaše predloge.

— Jaz se tudi zahvalujem vam, gospod — zaklicala je kraljica, — za nam skazano zaupanje in odkritje vaših načrtov. Če tudi jih ne morem oceniti z znanstvene strani, vendar so v meni vzbudili veliko zanimanje in pripravljena sem v soglasju s kraljem delovati na njih uresničenje.

— Pri taci okoliščinah moja prevzišena gospa soproga gotovo ne bode imela ničesa proti temu, da se ta stvar naznani pradskemu prijorju Ferdinandu de Talavera! — rekel je kralj obrnivši se k kraljici. — Naj on skliče znanejši zvezdoznance, sveto- in zemljepisce na posvetovanje, da vkupe s Kolumbom pretrasejo njegove načrte.

— Jaz se popolnoma strinjam z vami odgovorila je kraljica — in seveda bode Kolumb znal dokazati pred gospodo znanosti resnične svoje teorije!

Kolumb se je nizko poklonil in bil milostno odpuščen. (Dalje sledi)

Poučni in zabavni drobiž.

— **Voje od leta 1863. do 1896.** Poslednji zvezek statističskih objav družbe Rudečega križa v Genfu („Bulletin International des Sociétés de la Croix Rouge“) objavlja med ostalnim jako zanimivo statistiko vojen, ki so bile od leta 1863. do letos. Te številke kažejo, da so imele evropske države tekom poslednjih 33 let 117 vojen in sicer 31 v Evropi sami, 39 v Aziji, 39 v Afriki, 7 v Ameriki in 1 v Avstraliji. Vse te vojne štejejo skupno 246 vojnih let. Nikakoršne vojne niso imeli v omenjeni dobi samo male države Belgija, Grška, Luksemburška, Švedska, Norveška in Švica. Po jedno vojno so imele: Bolgarska, Danska in Romunska; po dve: Črnagora in Portugalska; tri Nizozemska; štiri Srbija, pet Avstro-Ogerska, šest Italija, po sedem Nemčija in Španjska, deset Turčija, trinajst Rusija, štirindvajset Francija in jedenintrideset (!) Angleška. V isti dobi bilo je v Aziji 53, v Afriki tudi 53, v Ameriki 68 in v Avstraliji 4 vojne. Iz med omenjenih 198 vojen vsega sveta bilo je 93 državljanskih (medsobnih).

— **Pot na solnce.** Neki ameriški zvezdoznaneec je proračunal nastopno: Mislite si železniško progo do solca; ako bi vlak priletel 40 angleških milj v jedni uri, ne da bi postajal kje, trebal bi do solca 265 let. Cena za vožnjo znašala bi 930.000 dolarjev (3.721.000 kron), ako računamo le štiri stotinke za jedno milijo. To bi bil seveda nekoliko drag izlet.

Novice.

Občni zbor Družbe sv. Cirila in Metoda

(Dalje.)

Nova in zelo praktična naprava za izvabljanje drobiža iz žepa veselih ljudi so nabiralniki. Do duše me je ganilo, ko so mi ubogi ljubljanski delavci poslali 4 nabiralke napolnjene s svojimi trdo prisluženimi novci 200 nabiralnikov že stoji v gostilničnih, čitalniških in raznih mizah rodoljubov slovenskih. Ker se po novih vedno še poprašuje, jih dobimo te dni še 200 iz neke ljubljanske izdelovalnice. Po nabiralnikih postaja družba sv. Cirila in Metoda in naša narodna borba znana vsem slojem prebivalstva. Hvalevredno delo opravljate, gospoda, ako večkrat poprašate narodne krčmarje in kavararje, kje je družbin nabiralnik.

Posebno vesel bode družbin finančni minister, ako se bode dalo vneti častite člane družbe sv. Mahorja da bi se spominjali z malimi darovi naše družbe ob sprejemu knjig družbe sv. Mohorja. V tem obziru so lepo priporoča gg. poverjenikom in vspehi bodo krasni. V kratkem dobi družba tudi slovenske vžigalice, ki naj bi vžigala tudi mrzla srca za narodno stvar. Tako bomo mogli reševati v družbtinih zavodih v prihodnje še po več, kakor po 1500 slovenskih otrok in kazati nasprotnikom, ki so sovražno zbirali v armadah „Schulvereina“ in „Lege nazionale“, da nimajo še volje udati se jim na milost in nemilost.

Težka leta so pa nastopila za družbino blagajnico, ko je bilo družbino vodstvo primorano, oskrbeti družbi lastne domove, namreč šolski poslopji v Trstu in Velikovecu. Šolsko poslopje pri Sv. Jakobu v Trstu je stalo družbo s popravami vred okoli 20.000 gld. in prekrasna nova šola v Št. Rupertu pri Velikovecu, katera imponuje tudi Nemcem, ki so nas doslej imeli za barbore, bode stala do 30.000 gld. Z zlatimi črkami se lesketa na velikovškem poslopju napis „Narodna šola“. V poslopju bode prostora za deško in dekliško ljudsko šolo, za notrajno višjo dekliško izobraževalnico in nekako gospodinjsko šolo ter za stanovanje šolskim sestram učiteljicam. Če kdo, se je posebno blagajnik krčil proti tem velikim izdatkom. Ali potrebni so bili, da nas niso škodoželjni Italijani, katerim smo prej plačevali visoko najemščino za hišo, nekega dne vrgli pod kap. S kom imamo opraviti, je pokazala zlobna roka, ki je hotela lani sv. Štefana dan našo tržaško šolo zažgati, le, da se ji ni posrečila peklena naka. Napravila je samo banki „Slaviji“, kot zavarovalnici, naše hiše 111 gld. škode. Kako zadovoljni so koroški bratje, da so dobili svoj „Narodni dom“ v Velikovecu, dokazujejo obilni darovi. Stoj tedaj trdno in ponosno naš svetilnik prosvete na bregu Jadranskega morja, okoli sebe zbiraj ladije slovenskih družin in kaži besnim Italijanom, da so Slovenci še tukaj doma. Stoj nepremakljivo veličastni branik naše narodnosti pri Velikovecu in ne dovoli, da bi le za ped se še kdaj pomaknila meja slovenskega jezika proti jugu! Vjunači dolga stoletja zatiranim bratom na oni strani Karavank potrta srca in še pozni vnuki naj se v tebi radujejo ob sadovih požrtvovalnosti svojih prednikov.

Toda od kod bode jemala družba denar za tako obširno delovanje? Nadejajmo se, da dokler bode trajala sila, bode skrbela božja previdnost in dobrodelnost Slovencev. Kadar pa poneha nevarnost, katera nam preti s poginom, tedaj bode tudi vodstvo naše družbe poslano zasluženi pokoj, naš finančni minister bode odpisati dal ves ta narodni davek slovenskim rodoljubom in ga naložil ramenom, katerim gre po pravici in mi bomo sešli se le še v beli Ljubljani v polnem številu ter veseto zapeli: „Te Deum laudamus!“ Hvala Bogu, mi smo rešeni! (Konec sledi.)